

'Ik heb grote moeite met luidruchtige hersenwetenschappers die in de publieksmedia met "wetenschappelijke onthullingen" komen over hoe mensen "echt" in elkaar zouden zitten. Ik hoor hen namelijk niet over de sturende kracht van het vocabulaire dat onderzoekers kiezen om de werkelijkheid te benaderen. Zij lijken niet te beseffen dat woorden de werkelijkheid niet zijn - en wat dat betekent voor de hele wetenschappelijke onderneming. En vooral ook negeren ze die primaire vraag: hoe kun je als mens een instrumentarium ontwikkelen waarmee je jezelf bestudeert, en desondanks objectiviteit claimen?

Ik geloof hartstochtelijk dat we naast die machtige, succesvolle, kwantitatieve hersentaal over de mens ook een taal van de unieke en onberekenbare mens moeten koesteren. Alleen zo kunnen we de vrije ruimte in onze samenleving behouden, alleen met die taal kunnen we onze politieke hoop uitspreken, alleen vanuit die modus kan de liefde ons overrompelen. En er is ook nog een andere, simpele reden om de taal van de geesteswetenschap hoog te houden: de waarheid is ermee gediend.'